

Theon junior.

Mathematicus Theon junior Alexandriæ magnâ laude claruit, & eximios commentarios in Ptolemaei scriptis. Extrat ipsius observatio Eclipsos Solaris, quæ contigit anno hujus sæculi 12. & anno Christi 366. cujus ipse meminit in commentariis in lib. 6. constructionis Almagesti Ptolemaei p. 334. Hujus filia fuit Hypatia Astronomiæ peritissima, quam miserè ac crudeliter trucidatam, & dissecratam per totam urbem traxerunt concives sui, summâ in ipsam incensâ invidiâ, quam sibi eruditione suâ eminente accersiverat. Iulianus Theophrastus Philosophum præturæ insignibus ornat, postea Urbis Præfectum constituit, Libanium Sophistam quæsturæ donat insigniis, & Ecebolium Rhetorem Constantinopolitanum beneficiis à Christianismo ad Ethnicismum pellicit. Prohibet autem ne Christianorum filii in Grammaticâ & bonis artibus exercerentur. Apollinari Pater & filius scholas aperiant, ille Moysen & Historicos Veteris Testamenti versibus Heroicis reddens, hic Evangelia Platonico more Dialogis exponens. Sequenti anno Iulianus in proelio cum Persis sub axillâ vulneratur, & occidit. Iovianus Imperator sequitur ad Dadastanam inter Bithiniam & Galatiam oppidum noctu exanimatus inventus, & sœtore prunarum, ut Hieronymus habet, extinctus est. Sequuntur Valens, & Valentinianus simul imperantes. Theodorus quidam, & alii Philosophi sortes de Imperii successore exquisiverant, ut Zosimus habet, & data sunt quatuor literæ S e o d, quas ille ad se pertinere putans & Valenti indicatus, interfectus est cum plurimis aliis, & Maximo, pluribusque aliis Philosophis. Factum hoc anno vigesimo, quo tempore floruit Didymus Alexandrinus post quintum nativitatis suæ annum luminibus orbat, qui per notarios multa scripsit. Libanius Sophista, & Themistius Philosophus circa hoc tempus noti etiam fuere, ut & Nazianzenus qui anno vigesimo secundo Constantinopolin venit. Biennio post Valentinianus in Illyrico vitâ excedit. An. 26. Augustinus nascitur, quo tempore Ambrosius floret. Sequenti Valens Imperator cum Gothis in acie pugnans sagittâ vulneratur, & in calâ quadam, in qua cum suis se defendebat, crematur. Gratianus, qui hæcenus aliquandiu cum duobus prioribus imperaverat, solus Imperium obtinet, & Theodosium confortem sibi eligit, anno 28. circa quem Maximus è Cynico Philosopho Theologus factus celebratur. Sequenti Theophilus Alexandrinus postea Alexandriæ Episcopus Cyclum de observatione Paschatis per 95. annos digestum, quem laterculum vocat, à primo anno Theodosii inchoat, qui deinde anno 433. 328. Romæ recipitur, & introducit, teste Mariano Scoto. Vixerunt his temporibus Ambrosius, Gregorius Nazianzenus, Hieronymus, Augustinus, Chrysostomus. In Occidente imperavit Valentinianus, Valentiniani filius. Circa annum 43. Severus Sulpitius vir nobilis in Gallia innotuit Christianam Religionem amplexus. Quadragésimo quarto, qui est annus Christi 395. Sequenti Theodosius Senior Imperium Mediolani morte deponit, Arcadio filio relictum, quem

Cyclus Paschalis.

Orienti præfecerat. Honorio verò alteri filio, sub tutore Stillicone, Imperium Occidentale concessit. Sub his Imperatoribus ut & Patre, floruit Cl. Claudianus Alexandriæ natus, Poëta insigni celebritate decorus Hieronymus Sacra Biblia ex Hebraico in Latinum sermonem convertit. Anno 49. Christi 400. Rufinus contra Hieronymum scribit, cui hic respondet. Anno 56. Olympiodorus historiam suam inchoat, & Philatus Athenis conficiendi glutinis rationem invenit. Proximo anno Arcadius Imperator Constantinopoli moriens filio suo Theodosio Juniori administrandum Orientis Imperium relinquit. Anno Sexagesimo nono Hieronymus moritur, cum ageret ætatis annum nonagesimum primum. Sequito anno Theodosius Imperator uxorem ducit Athenaidem Leontii Atheniensis Philosophi filiam virtute & eruditione insignem, prius baptizatam, & Eudociam vocatam. Anno 72. Christi 423. Honorius Imperator Occidentis Romæ mortales exuvias deponit. Vixit hoc tempore Cassianus Monachus, qui multa de Vitis Patrum in Ægypto scripsit. Porro Valentinianus Honorii filius puer sexennis in patris locum succedit, cui Eudocia Theodosii filia bimula despondetur. Secundo post hunc anno Constantinopoli Theodosius Academia constituit, quæ habebat Oratores tres, Grammaticos, unum Latinè, alterum Græcè docentem, Sophistas quinque, Philosophum unum, & Juris Doctores duos. Sedulius & Vincentius circa annum 81. florent. sic & Cyrillus, Episcopus Alexandrinus, qui anno 86. Cyclum Paschalem ab anno Diocletiani 153. inceptum per annos 95. conscripsit, & publicavit. Biennio antè Codex Theodosianus à Jurisconsultis, Theodosii iussu, absolvitur. Anno 88. Sozocrates & Sozomenus suas historias finiunt. 94. Properi Chronicon definit. Hoc tempore Ithacius Episcopus in Hispaniâ Historicus & Astronomus vixit. 96. Theodosius Volumen Constitutionum novarum ad suum Codicem adjici, & Novellas appellari voluit. Ultimo autem hujus Sæculi anno in venatione ex equo delapsus diem obiit, & successorem habuit Marcianum Thracem, cui nupserat Pulcheria soror Theodosii virgo quinquaginta & unius annorum.

Hujus Sæculi anno 4. Ætius ducis interfecti satellites ab Anicio Maximo Consulari conducti Valentinianum Imperatorem Romæ interficiunt, quod Anicii uxorem stupraverat. Anicius Eudocia uxori ductæ imprudenter eadem à se factam revelat. Hæc ad eandem ulciscendam Genfericum evocat, qui captâ Româ eaque direptâ Eudociam cum duabus filiabus Placidia, & Gallâ captivam in Africam abducit. Post Maximum Romæ à Genferico occisum fit Imperator Avitus à militibus coronatus, sed sequente anno iterum depositus. Interim Occidentis Imperium miserè laceratur. Sexto anno Marciano Imperatore mortuo Imperium Orientis adipiscitur Leo Thrax, qui in Italiâ Ravennæ etiam Occidentis Imperator coronatus est. Sidonius Poëta per hoc tempus Poësi suæ sibi celebre nomen comparavit. Duodecimo Victorinus Aquitanus iussu Hilari Pontificis

Academia Constantinopolitana.

Cyclus Paschalis.

Ithacius.

A. M. 4400. A. C. N. 431.

Cyclus Paschalis.

Pappus Alexandrinus.

Alexandrina Ecclesia.

Magi Romæ.

Thius.

Proclus.

tificis scribit Cyclum Paschalem annorum quingentorum duorum, ab anno Passionis Dominicæ incipientem, ita ut annis 531. absolutis solennitas Paschalis in eundem mensem & diem recurrat. Hinc invigore adhuc fuisse Mathesios studium patet, imprimis Alexandriæ in Ægypto ubi Pappus Alexandrinus post Theonem juniorem circa Christi annum quadringentesimum, inter opera cætera egregia, in quibus est liber collectionum Mathematicarum sextus, observavit obliquitatem Eclipticæ non tantam esse, quantam Eratosthenes, Hipparchus & Ptolemaeus, sed quantam propè nostris his temporibus deprehendimus. Patriarchæ Alexandrini quoque Mathesin in Alexandrinâ Ecclesiâ usu receptam fuisse testantur, quorum sententiam de Paschate non solum ipsum Concilium Nicænum, sed etiam Episcopi varii deinceps, ipseque Pontifex Maximus Leo comprobant. Tales fuere Theophilus, Cyrillus, Proterius & alii cum Leone superiori sæculo hujus Millenarii Quarti quarto viventes, qui exortam ob Paschatis celebrationem controversiam de tempore Verni Equinoctii, de plenilunio proximè insequentem, & de cæteris constituendis, non melius quàm ex iis, quæ ipsis ob florentem Alexandriæ Astronomiam comperta erant, definire, & decidere poterant. Anno 21. Sidonius Apollinaris creatur Episcopus Arvernenis. Secundo post anno Leo Thrax profluvio ventris abripitur, & Nepotem ex filia Ariadnâ Leonem Imperii heredem relinquit, sub tutela Zenonis Isaurici parentis sui. Hoc Leone infante mortuo Pater imperium retinet. 25. Constantinopoli incendio perit Bibliotheca continens librorum millia centum & viginti, inter quos fuit opus Homeri exuviis Draconis centum & viginti pedes longis inscriptum aureis literis. Anno 40. Zenon comitali morbo obisse videtur, & sepultus, cum in sepulchro lamentaretur, & nemo ipsi auxilium ferret, prohibente id Ariadnâ uxore, in sepulchro fame perit. Anastasius Imperium obtinet. An. Quadragésimo quarto horologia, quæ clepsydræ dicuntur, ad aquæ fluxum temperata, item αὐτοσέλεα facta sunt operâ Boethii Mathematici, & in Galliam ex Italiâ primum missa. Quinquagesimo tertio qui est Christi annus 504. Romæ multi Magi, & incantationibus dediti fugâ sibi consuluerunt, timentes ne Theodorici Regis iussu supplicio afficerentur. Hisce temporibus Athenis Thius operam suam collocavit in syderibus observandis, nec dubitandum, quin & Alexandrina Schola, in qua Simplicius Philosophus celeberrimus hæc ipsâ ætate docuit, suos adhuc Mathematicos habuerit. Sexagesimo septimo anno Proclus Philosophus Ethnicus, & insignis Christianorum hostis, Mechanicus tamen optimus non solum Archimedes industriam æquavit, sed etiam in multis superavit, & eodem modo, ut Archimedes quondam, classem hostium speculis cremavit. Hic, quod Anastasio prædictum erat, fulmine interiturum, ædificium construxit, in quo à fulmine tutus esset, sed tamen Anastasius in eo fulmine tactus hoc anno perit. Iustini

Trax Prætorianorum militum Præfectus ab ipsis ad Imperium evectus est. A. 75. Nomus Pannopolitanus poëta nominis celebritate viget. Cum Romæ Doctores Eloquentiæ & artium malignè stipendia solverentur, Anasasthina nomine filii Abalarici regnum administrans præcipit, ut Grammaticis, Rhetoribus, & Jurisperitis eadem stipendia rectè solverentur. Sequenti Procopius Historicus vixit. Iustinus Imperator anno eodem 76. exuvias mortales exiit, Imperio tradito ex sorore nepoti Iustiniano. Dionysius Exiguus cognomento, natione Scythia Cyclum Paschalem annorum 523. incipit scribere, quem post quinquennium tandem ad finem perduxit. Primus est qui docuit annos à Nativitate Christi numerare: sed ipsum eisdem annos non rectè concepisse alii demonstrant. Circâ hoc tempus in vivis fuit Victor Episcopus Capuanus, qui etiam Cyclum Paschalem scripsit, & Victorini errores redarguit. Hujus tamen Cyclum Galli retinuisse videntur, quod à Passione Christi duceretur; idè ipsi etiam suos annos à Passione Christi sive Paschate exorsunt, ut Annales eorum demonstrant. 78. qui est Christi, 529. Iustinianus Imperator Codicem Juris Civilis promulgat. Collegit illum Tribonianus legum peritus, sed impius, paganus, & avarus homo, qui ab aliis in hoc opere adjutus est. Sequuntur Institutiones, & Digesta proximis annis. Octogésimo quarto, Christi 535. Agapetus Romanus de publicis Scholis; quoniam privatæ tantum hæcenus fuerant, consilium proponit ob bella horum temporum locum non inveniens. Erat autem Doctorem Virorum penuria.

Millenarii Quarti succedit Sæculum Sextum cuius anno 4. Berythus urbs terræ motu eversa est. Jurisconsultorum Schola, quæ ibi erat, Sidonem concessit. Instituerat autem tres ejusmodi Scholas Jurisconsultorum Iustinianus, ut Constantinopoli, alteram Romæ, & tertiam Berythi. Anno 11. Cassiodorus computum Paschalem publicavit, Vir hoc labente anno plusquam nonaginta annorum, multis artibus nobilis, & in magnâ apud Theodoricum Veronensem autoritate. A. 14. Iustinianus diem obiens Iustino ex sorore nepoti Imperium reliquum fecit. Victor Africanus Episcopus Turonensis ad annum sequentem Chronicon suum deduxit, quo tempore vixerunt Corippus Poëta; Venantius Fortunatus Episcopus Pictaviensis, & Poëta insignis; Gregorius Turonensis Historiæ Francorum, & Miraculorum Martini scriptor, A. 19. Mahomed vel Mahomed Saracenus nascitur, qui postea ex hæresibus præcedentium sæculorum horrendæ impietatis centonem consuit, & totum Orientem veneno illo contagioso inficit. A. 27. Iustinus vitam deserit, succedente ipsi Tiberio Anicio Constantino, Gildas Anglus historiarum sui temporis scriptor vixit. Polyd. Ille Tiberius verò ex cucurbitarum serotinarum esu nimio in tabem incidit, & anno sequente expiravit. Imperium devolvitur ad Mauritianum, cui paulò ante obitum filiam suam Constantinam (ee) despon-

Dionysius Exiguus.

A. M. 4400. A. C. 530.

Jurisconsultorum scholæ.